

ή δ' ὀππορὸν καὶ ἔρση, καὶ ξυμμεταβῆου καὶ Α
ξυμμεστικὸς· ὃ δὲ σφυγμῶς, ὀδύς ἐν τῇ ἀρ-
χῇ ξυμμεταβῆου τ' ἁρδιας, καὶ δαπρὸ ἐν τοῖς
αἰσῖ γὰρ ἐται φανερον. ὡς αὖτις περὶ τῆ, καὶ
ἔοικεν ἐνεργεῖα τινί, καὶ ἐκ ἐν ὀπολιήσει πνύ-
ματος· εἰ μὴ ἀπ' αὐτοῦ πορὸ τῶν ἐνεργῶν.

Κεφάλαιον ε.

Τὸ πνύμα τὸ ἐκ τῆς ἀναπνοῆς φέρε-
ται ἄρ εἰς τὴν κενίαν ἀλλὰ ἄππορον
ἔῃ παρὸ τῶν ὀσφῶν, δ' οὐ τῇ ἀναπνοῇ φέ-
ρεται τὸ πνύμα ἐκ τῆ βραγχίου εἰς τ' κενί-
αν, καὶ πάλιν ἔξω, πῶς ὃ τῇ ἀδότης φανε-
ρον. ἔχει δ' ὀπορὸν καὶ τὰ πρὸ τῶν ἀδῶ-
σιν. εἰ γὰρ ἡ ἀπτεία μόνον αἰσθᾶται, πῶτε-
ρον τῷ πνύματι τῷ δ' αὐτῆς; τῷ ὀκρῷ, ἢ τῷ
σάματι; ἢ, εἰ ἄρ ὁ αἰρ πορῶν ἔσω τῶν
ψυχῶν, πῶ κρεωτέρω τῆ ἢ πορτέρω· τί οὖν
ἡ ψυχή; δυνάμει φασι τῶν ἀπτεν τῆς κενί-
σται τῆ. τοιαύτης· ἢ δῆλον ὡς ἐκ ὀρῶς ὀπ-
πυμῆσται τοῖς τὸ λογικὸν καὶ θυμικόν, καὶ γὰρ
οὗτοι ὡς δυνάμει λέγουσιν. ἀλλ' εἰ δὴ ἡ ψυ-
χή ἐν τῷ ἀέρι τυπτα, οὗτος γὰρ κοινός, ἢ πά-
ρον γὰρ τῇ καὶ ἀλλοιομέρος, διλόγως αὖ ὀ-
ψυχῶν ἢ ψυχῆ, πορὸ τὸ συγχευῖς φέρεται, καὶ
τῷ ὀμοίω τὸ ὀμοιον αὖξεται. ἢ οὐ, τὸ γὰρ ὀλον
ἐκ αἰρ, ἀλλὰ συμβαλλὸν δυνόν τι πορὸ ταύ-
τῶν τῶν δυνάμει ὁ αἰρ, ἢ οὐ τὸ ταύτῶν ποι-
οῦν, καὶ τὸ ποιῆται πῶ τὸ ἀρχῇ καὶ ἔσωθεσται.
τοῖς δὴ μὴ ἀναπνοῆσιν, ἢ ἀναπνεύματος τῷ
ἔξω, ἢ οὐ, ἀλλὰ κατ' αἰλον ἔσπον μιν ἄμρος
τῆσ οὐν ἢ διαφορῶ τῆ ἐν τῇ ἀπτεία πορὸ
τὸν ἔξω; διαφέρειν γὰρ ὀλορον, πῶς δὲ καὶ
αἰαγχεῖον λεπτόσπι. ἀλλ' ἔτι δὲ κατ' ἔσω-
τὸν σερμῶς, ἢ ὕφ' ἐτέρω; φαίνεται γὰρ ὁ ἔσω
κατὰ ὁ ἔξω· βουθεῖται δὲ τῇ κατὰ φύξεται.
πόττερον δὲ; ἔξω ἢ γὰρ, πορῶν· ἐμπε-
ληθεῖς δὲ, πνύμα, κατὰ ἄρ πυκνωθεῖς
καὶ διαδοθεῖς πορ· ἢ μίξιν πινά αἰαγχε
λαμβάειν, ἐν ὕρῶσται τῆ καὶ σωματικῶς ὀ-
κας ἀνασρεφόμενοι; ἐκ ἀπ' λεπτότερος, εἰ ἄρ
μέμνηται, καὶ μίω ὀλορον γὰ τὸ πορῶν
δεντικῶν ψυχῆς· εἰ μὴ ἀπ' καὶ ἡ ψυχή
ταυτοῦν, καὶ οὐ κατὰ ἔρῶν τῇ καὶ ἀμγῶς. τῶ
ἀπτεία μόνον ἔῃ δεικτικῶν πνύματος, τὸ
δὲ ἰδῶρον οὐ διαφέρει δὲ, ἢ ὅτι τὸ ἄρ ἰδῶρον,
ἔχει τῶσιν ἢ δ' ἀπτεία, ταχὺ διαρρῆνυται,
κατὰ ἄρ καὶ ἡ φλεβ. τὸ δὲ σέρμα, ἐκ φλεβῶς
καὶ ἰδῶρον καὶ ἀπτείας. ἐκ φλεβῶς ἢ,

At pulsus per initia statim in constitutio-
ne cordis emergit: id, quod in sectione vi-
uorum, & pulli formatione ex ovo, de-
prehendere liceat. Sed & vt supra quoque
dictum est, in prima partium delineatio-
ne, quæ per actionem calidi in humidum
fit, feruorem hunc, & pulsus agitationem
cieri par fuerit: quare primus hic erit mo-
tus. Quia ratione quoque actioni cuiuspiam
similis esse videtur potius, quàm aeris at-
tractioni: nisi & hic ad actionem faciat aliquid.

CAPVT V.

Habetur autem & de sensu difficul-
tas. Nam si arteria sentit solum, num
spiritu, qui per eam fertur, an mole ipsa,
an toto corpore: aut si quidem aer primus
animæ subest, eo ipso tanquam potiore
causa, ac priorè? quid igitur in animæ po-
tentiam, huiusce motionis causam referunt?
quæmodum illi quoque faciunt, qui partem
rationalem, animalémque inter causas referunt,
& pro illorum sententia reprehendendi non fuerint,
cum & ipsi causam rogati, potentiam animæ assignent.
At in non spirantibus num immittitur
sensu externo est? an non est, sed mistus qui-
dem, at alio quodammodo est? Quæ itaque
differentia eius fuerit, qui arteria cõ-
tinetur, ad eum, qui foris est? Nam vt in-
ter hos differentia statuatur, prorsus ratio
postulat, & fortassis tenuitate necessario
differat. At rursum, aut à se ipso aut ab alio
quoniam calidus est. De hoc enim ita
sentiendum videtur, vt de eo qui foris
est. Nam ne his, quæ in corpore fiunt, ita
videtur ratiocinandũ esse, vt de hisce, quæ
foris eueniunt. Et à refrigeratione auxi-
lium omnino quoddam accipit ipsa, qui
intus est aer. Num igitur sic res habet, vt
qui foris tenuiore substantia est aer, vbi
intrò haustus fuerit, & in angusta vasa in-
trusus, compingatur quodam modo, ac
densetur? aut mistionem necessariò accipit
aliquam, dum per humores, & ceterarũ
animalis partiũ molé versatur? Sed tum
non fuerit tenuior, siquidẽ mistionem sic
accipiat. At ratio tamẽ dictabat, quod pri-
mum animæ susceptiuum fit, omnino cæ-
teris substantia tenuius esse: nisi animam
quoq. ipsam talẽ esse, nec purũ quidpiã, &
misionis omnino expertẽ statuamus. Por-
ro autem arteriam solam spiritum susci-
pere, recipiendũ est, neruũ non suscipere.
Differunt tamẽ inter se, quatenus neruus
tendi potest, arteria non potest, sed statim
rũpitur, vt & vena. Cutis tribus hisce, ve-
na, arteria & neruo constat: vena quidem,